

Ontwerpbeschikking Nazorgplan Stortplaats Koegorspolder

1. ONTWERPBESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND.

Ontwerpbesluit:

- (Gedeeltelijk) instemmen met het “Nazorgplan Stortplaats Koegorspolder” versie 2017 (datum 13 maart 2017, kenmerk SWNL0201892, projectnummer 35920) behoudens de in paragraaf 5 van de ontwerpbeschikking beschreven onderdelen.
- Het Nazorgplan aan te vullen met de in paragraaf 6 van de ontwerpbeschikking beschreven besluiten. Deze worden als aanvullende voorwaarden opgenomen bij het Nazorgplan en in de ontwerpbeschikking.

2. FEITEN

2.1 Onderwerp van het verzoek

Op 15 maart 2017 hebben wij van de exploitant Koegorspolder b.v. het ‘Nazorgplan stortplaats Koegorspolder’ versie 2017 (datum: 13 maart 2017, kenmerk SWNL0201892, projectnummer 353920) ter goedkeuring ontvangen.

2.2 Locatie van de inrichting

De stortplaats Koegorspolder is gelegen aan de Koegorsstraat, ten zuiden van de kern Terneuzen. Het terrein waarop de inrichting is gelegen is kadastraal bekend onder gemeente Terneuzen, sectie P, nr. 2655 en 2653.

De oppervlakte van de stort is 11,4 ha., waarvan 9,5 ha. stortoppervlak betreft.

2.3 Bestemmingsplan

De inrichting is gelegen in de Koegorspolder, waar het bestemmingsplan Sluiskil-Oost, identificatie NLIMRO.0715.BPKG04-VG99, vastgesteld op 26 juni 2012, van toepassing is. De bestemming is: Groen met functieaanduiding specifieke vorm van maatschappelijk-voormalige vuilstortplaats. Voor de voormalige vuilstortplaats is een aanduiding opgenomen met een verbod voor het afgraven of roeren van de grond.

2.4 Vergunningensituatie

De volgende vergunningen zijn verleend en meldingen gedaan aan de inrichting:

- Door gedeputeerde staten van Zeeland is op 3 februari 2004 een revisie-vergunning verleend in het kader van de Wet milieubeheer(kenmerk 0400898/37/39). Deze vergunning omvat naast de stortplaats ook het naburig gelegen Afval Overslagstation (AOS) en de milieustraat;
- Door het waterschap Zeeuws-Vlaanderen is op 2 september 2008, kenmerk 0801938/0804, een lozingsvergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verleend voor de lozing van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen afkomstig van de Stortplaats Koegorspolder. De lozing vindt plaats via de afvalwaterleiding (AWL) van het waterschap en de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Terneuzen op het oppervlaktewater.
- De lozing van het hemelwater van de bovenafdicthting van de stortplaats is geaccepteerd als melding Activiteitenbesluit (OLO1362233).

3. PROCEDUREEL

3.1 Juridisch kader

Het nazorgplan is ingediend op grond van artikel 8.49, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm). Op grond van dit Wm-artikel:

- dient degene die een stortplaats drijft, een nazorgplan op te stellen ter uitvoering van de voor nazorg benodigde maatregelen;
- behoeft dit nazorgplan onze instemming, waarbij wij binnen 13 weken na het indienen van het plan moeten beslissen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de procedure van titel 4.1 Algemene wet bestuursrecht (Awb). De instemming is van rechtswege gegeven indien wij niet binnen deze termijn een beslissing hebben genomen.

3.2 Doelstelling nazorgplan

Het nazorgplan dient, aansluitend bij artikel 8.49, derde lid van de Wm:

- inzicht te verschaffen in de benodigde maatregelen voor het waarborgen dat de gesloten stortplaats geen nadelige effecten voor het milieu veroorzaakt, dan wel, voor zover dat redelijkerwijs niet kan worden gevegd, de grootst mogelijke bescherming wordt geboden tegen die nadelige gevolgen;
- inzicht te verschaffen in voorzienbare technische risico's behorende bij de uitvoering van die maatregelen;
- als basisdocument ten behoeve van de uitvoering van de nazorg.

Het nazorgplan en de beschikking vormen de basis voor de berekening van het voor de uitvoering van de nazorg benodigde doelvermogen en de daarop gebaseerde nazorgheffing zoals beschreven in artikel 15.45 van de Wm. Het doelvermogen wordt door ons vastgesteld op basis van het gedeelte van het nazorgplan waarmee wij hebben ingestemd en op basis van ons besluit ten aanzien van de toevoegingen bij het Nazorgplan.

Het doelvermogen is nodig om in de toekomst, na het afgeven van de sluitingsverklaring, de eindverantwoordelijkheid te kunnen dragen voor de uitvoering van eeuwigdurende nazorg van de onderhavige stortplaats, zoals beschreven in de Wet milieubeheer.

Deze beschikking richt zich op de technische beoordeling van het nazorgplan. De in het nazorgplan opgenomen kosten en berekening van het doelvermogen (Rinas-berekening) maken geen deel uit van deze beschikking.

3.3 Toetsingskader

Teneinde een uniforme beoordeling van ingediende nazorgplannen mogelijk te maken wordt gebruik gemaakt van de IPO-checklist nazorg stortplaatsen 2014 (inclusief het risicomodel).

4. HET NAZORGPLAN

Het door de exploitant ingediende nazorgplan van 13 maart 2017, dat op 15 maart 2017 door ons is ontvangen en opgesteld is door Sweco bv, is hieronder samengevat.

4.1 De inrichting

De stortplaats Koegorspolder bevindt zich in het gelijknamige gebied Koegorspolder, ten oosten van het Kanaal Gent-Terneuzen en ten zuiden van de kern Terneuzen. Op een deel van de locatie waar nu de stortplaats ligt, was vroeger een kreek aanwezig. In de jaren 1966-1968 is door de toenmalige NSM (Nederlandse Stikstof Maatschappij, thans Yara-Sluis B.V.)

ter plaatse een stortplaats en roetbassin geëxploiteerd. In de NSM-stort zijn o.a. vaten van gifstoffen en olie, bouw- en sloopafval, productieresten, rioolmodder en loodmodder gestort, totaal 29.640 m³. In het roetbassin is 35.868 m³ roet en sloopafval gestort.

Direct ten noorden van de stortplaats Koegorspolder liggen twee voormalige stortplaatsen van de gemeente Terneuzen. Deze stortplaatsen zijn niet voorzien van bodembeschermende voorzieningen. Na het volstorten zijn deze afgedekt met 0,5 meter klei en ingeplant. Deze oude stortplaatsen vallen niet onder de inrichting stortplaats Koegorspolder.

Meer noordelijk ligt het bedrijfsterrein van Sagro/Innovarec. In het westen wordt de stortplaats Koegorspolder begrensd door een spoorlijn, aan de andere kant van de spoorlijn ligt het terrein van Yara Sluiskil B.V. (verder Yara) In het oosten wordt de stortplaats begrensd door de Koegorsstraat. Aan de teen van deze zijde van de stortplaats loopt een leidingstrook, waarin een ethyleenleiding van Dow Benelux B.V. ligt. Ten zuiden van de stortplaats ligt ook een terrein van Yara met onder meer een waterzuiveringsinstallatie.

Het nazorgplan heeft uitsluitend betrekking op de stortplaats Koegorspolder, welke in gebruik is geweest als afvalberging in de periode 1986 tot 2005.

4.2 Terreinindeling

De stortplaats bestaat uit afzonderlijke stortcompartimenten, te weten de fasen 2a, 2b, 3a en 3b. Ten westen van de Koegorsstraat liggen de fasen 2a en b, respectievelijk 2,1 en 2,0 ha groot. Eerst is in 1986 het noordelijk deel (fase 2a) aangelegd en voorzien van een onderafdichting conform de richtlijn 'Gecontroleerd storten 1985'. De onderafdichting bestaat uit een HDPE-folie met daaronder een monitoringdrainage en daarboven een percolaatdrainage. Na de aanleg zijn de NSM-stort en het roetbassin ontgraven en in de aangelegde fase 2a gestort. Hiervoor is een ontheffing verleend op grond van de Wet chemische afvalstoffen (Wca) door het toenmalige ministerie van VROM. Ook is in 1986 4.000 m³ modder afkomstig uit de kreek gestort. De rest van de kreek is volgegooid met grond. Vervolgens is ten zuiden van fase 2a de fase 2b aangelegd. Ook deze fase is voorzien van de beschreven onderafdichting. Het door de percolaatdrains opgevangen percolaat wordt afgevoerd naar een verzamelput op het voorzieningenterrein. Vanuit deze put wordt het met een persleiding verpompt naar de afvalwaterleiding van het waterschap. In fase 2a zijn vijf gasbronnen aangebracht, in fase 2b zeven gasbronnen. Deze gasbronnen zijn aangesloten op een gasverzamelleiding, die het stortgas via een bronkist en een condensaatput afvoert naar een fakkel.

Ten westen van stortfase 2 is in 1989 stortfase 3a aangelegd. Deze fase is 3,4 ha groot en heeft dezelfde onderafdichting als de fase 2. Hierin zijn vijf gasbronnen geplaatst. In 1991 is de fase 3b aangelegd, ten westen van de fase 3a. Deze fase 3b is 2,0 ha groot en is voorzien van eenzelfde onderafdichting als de andere fasen. Fase 3b bevat 4 gasbronnen. Het gas en percolaat vanuit de fasen 3a en 3b wordt op dezelfde wijze afgevoerd als vanuit fase 2.

Ten noorden van stortfase 3a ligt een klein voorzieningenterrein, waarop zijn gevestigd:

- ingang en oprit naar het stort;
- stortgasonttrekkingsinstallatie en fakkel;
- percolaatverzamelput en pompput, met regelkast, debietmeter en monsternameput;
- percolaatpersleiding met pompput die aansluit op de afvalwaterleiding van het waterschap.

4.3 Onderafdichting

Alle compartimenten zijn tijdens de aanleg voorzien van een onderafdichting, die bestaat uit een 2 mm dik HDPE-folie. Onder de folie is een controledrainagesysteem aangelegd, dat als functie heeft om lekken van de folie op te sporen. Boven de folie is het

percolaatdrainagesysteem aangelegd, dat er voor moet zorgen dat het percolaat dat zich in het stortlichaam vormt, afgevoerd kan worden. Hoofddoel van de onderafdichting is de opvang van het percolaat. Het stortlichaam moet zo aangelegd worden dat het stortmateriaal nimmer in contact kan komen met het grondwater, de zogenaamde drooglegging. De folie is aangelegd op een hoogte van ca. NAP +0,45 tot +0,50 meter in de fasen 2 en 3a, en ca. NAP +0,60 tot +0,70 meter in fase 3b.

Tijdens het aanleggen van de bovenafdichting zijn de controledrains buiten werking gesteld. Gebleken is dat deze drains door zettingen van de ondergrond inmiddels in het grondwater liggen zodat ze hun oorspronkelijke functie hebben verloren (opsporen lekkages onderafdichting).

4.4 Exploitatieperiode

Volgens de vergunning mocht tot 31 december 2004 afval worden gestort. Er is echter ontheffing verleend om nog te mogen storten tot 1 oktober 2005. Vanaf die datum is geen afval meer gestort. De totale capaciteit van de stortplaats is ruim 2 miljoen m³. Er is grotendeels huishoudelijk afval en daarmee vergelijkbaar industrieel en ander afval gestort. Ook is er asbesthoudend afval gestort. Er is geen chemisch of gevaarlijk afval als bedoeld in de Wca, Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (BAGA) of Eural-lijst gestort, anders dan het afval uit de afgegraven NSM-stort en teerput. Het Besluit Stortplaatsen en Stortverboden Afvalstoffen (BSSA) verbiedt om daarin genoemde categorieën afvalstoffen die hergebruikt kunnen worden, te storten. Voor de Koegorspolder is een aantal ontheffingen verleend om dergelijke afvalstoffen in beperkte hoeveelheden te mogen storten.

In de periode 2005 tot en met 2013 is de stortplaats beheerd en gemonitord overeenkomstig de betreffende voorschriften uit de Wm-vergunning. Tot en met 2010 zijn zettingsmetingen uitgevoerd.

4.5 Bovenafdichting

In de periode 2013-2015 is de bovenafdichting aangebracht. De bovenafdichting bestaat uit van onder naar boven een steunlaag van 0,3 tot 0,5 meter afvalverbrandingsinstallaties (AVI)-bodmassen, een minerale afdichting van 7 cm Trisoplast, een HDPE-folie van 2 mm dik, vervolgens een drainagemat van 10 cm en tot slot een afdeklaag van 0,8 meter grond welke is ingezaaid met een grasmengsel. Omdat het onderste talud vrij steil is (1:2,1) is dit onderste talud voorzien van een geogrid om afschuiven van de afdeklaag te voorkomen.

Tijdens de afdekking is een horizontaal liggende gasdrainage aangebracht als aanvulling op de reeds aanwezige verticale gasbronnen. De biochemische processen waardoor stortgas ontstaat zullen na het afdekken steeds verder afnemen, waardoor de hoeveelheid gevormd stortgas afneemt. In het nazorgplan is er vanuit gegaan dat tot 2026 een actieve gasonttrekking zal plaatsvinden, waarbij gebruik gemaakt wordt van de aanwezige fakkel. Na 2026 zal de hoeveelheid vrijkomend stortgas zo gering zijn dat het stortgas nog 15 jaar lang door biofilters (compost) geleid zal worden.

In de bovenafdichting zijn drainagematten aangebracht die zorgen voor de opvang en afvoer van hemelwater. De drainagematten sluiten aan op afwateringdrains en -leidingen, die uiteindelijk het hemelwater afvoeren naar de ringsloot aan de westzijde van de stortplaats.

Nu de bovenafdichting is aangebracht, kan geen neerslag meer infiltreren en zal het stortmateriaal verder uitdrogen. De hoeveelheid percolaat zal daardoor afnemen. Het resterende percolaat zal via de bestaande percolaatdrains worden afgevoerd naar de pompput. Hierin wordt het debiet gemeten en worden monsters genomen om de kwaliteit te bepalen. Na het aanbrengen van bovenafdichting op de stort ligt de bovenkant op NAP +28 meter, met de bolling tot max. NAP +33,5 meter. De eerste steunberm (terras) ligt op NAP +13 meter en de tweede op NAP +20 meter.

4.6 Historische verontreiniging grondwater

In 2000 is onderzoek uitgevoerd naar aanpassingen van de stortplaats Koegorspolder aan de eisen van het Stortbesluit bodembescherming. Tijdens dat onderzoek is geconstateerd dat het grondwater onder de IBC-stortvakken sterk beïnvloed werd door restverontreinigingen van de in het verleden gesaneerde NSM-stortplaats en roetbassins. In 2000 was de verwachting dat deze verontreinigingen na 5-20 jaar de benedenstroomse terreingrens (dat is aan de zijde van de Koegorsstraat; de grondwaterstroming is van noordwest naar zuidoost gericht) van de stortplaats zal bereiken. Inmiddels is vastgesteld dat de verontreiniging na 16 jaar de terreingrens inderdaad heeft bereikt. Dit blijkt uit de analysegegevens van grondwater uit de peilbuizen rondom de stortplaats.

Om die reden is met Indaver dat tijdens de eindafdichting van de stortplaats een geohydrologische beheersmaatregel (voorziening grondwateronttrekking) zal worden aangelegd om deze historische verontreiniging af te vangen en af te voeren. Dit is ook gebeurd. De beheersdrain is een interceptiesysteem. Hiermee wordt verspreiding van de historische verontreiniging voorkomen.

4.7 Bodemopbouw

De bodemopbouw is bekend uit eerder verrichte boringen en literatuurgegevens. De ondergrond bestaat uit een afwisseling van klei, leem en zand. Het samendrukbare pakket heeft een dikte van ongeveer 4 meter, zo is gebleken uit grondmechanisch onderzoek. Dit pakket bestaat uit een opeenvolging van meer of minder sterk lemige lagen. Verder is er op veel plaatsen een veenlaag aangetroffen variërend van enkele centimeters tot een halve meter dik. Vanuit andere onderzoeken zijn gegevens beschikbaar over de bodemopbouw op grotere diepte.

Op basis van de gegevens van de bodemopbouw, grondmechanisch- en chemisch onderzoek, zijn in 1987 de zettingen van de ondergrond berekend. Uitgaande van een ophoging tot 25,5 meter + NAP en een soortelijk gewicht van het afval van 1,25/m³, is berekend wat de maximale zetting van de ondergrond zal zijn. Geconcludeerd is toen dat aan de noordzijde de zetting max. 1,2 tot 1,4 meter zal zijn, en aan de zuidzijde max. 0,7 tot 0,8 meter. Ter hoogte van de voormalige kreek zal de zetting max. 1,2 tot 1,3 meter zijn.

4.8 Grondwater(monitoring)

Uit de monitoringsgegevens over 2011-2016 blijkt dat de grondwaterstand aan de oostzijde varieert van ca. -0,2 tot 0,0 meter t.o.v. NAP en aan de westzijde van ca. +0,4 tot +0,5 meter t.o.v. NAP. De stroomsnelheid van het grondwater is in die periode ca. 7 meter/jaar (gemiddeld).

In het onderzoek van 2000 naar aanpassingen ten behoeve van het Stortbesluit bodembescherming, is de geohydrologie beschreven. Vanaf 1998 zijn de stijghoogten in de peilbuizen twee keer per maand gemeten. Vervolgens is in 2003 een modellering uitgevoerd waarbij bleek dat de doorlaatfactor 4 tot 5 m/dag is. De effectieve grondwatersnelheid komt daarmee een factor 3 hoger uit dan oorspronkelijk gedacht was.

In 2003 is voor hele gebied een nieuw peilbesluit van kracht geworden, waardoor de grondwaterstand is gestegen, maar de stroomsnelheid van het grondwater onder de stortplaats is afgenomen. Het nieuwe peil heeft ook tot gevolg dat niet aan de droogleggingseis van het Stortbesluit bodembescherming wordt voldaan. Om aan de drooglegging te kunnen voldoen zou het grondwater onder de stortplaats onttrokken moeten worden, wat tot gevolg zou hebben dat de historische verontreiniging zich verder gaat verspreiden. Dat laatste is niet wenselijk. Om die reden is in plaats daarvan een beheersdrainsysteem aangelegd dat het verontreinigde grondwater opvangt en wegpompt met een relatief laag debiet.

Bij de aanleg van de stortplaats is een monitoringssysteem aangelegd om het grondwater te kunnen monitoren. Daartoe zijn rondom de stortplaats peilbuizen aangebracht, met daarin filters op verschillende diepte. Deze peilbuizen dienen om zowel de grondwaterstroming en -standen te kunnen bepalen als om monsters van het grondwater te kunnen nemen, zodat de chemische samenstelling bepaald kan worden, ter controle van het functioneren van de isolerende voorzieningen.

4.9 Voorzieningen

Binnen de inrichting zijn de volgende voorzieningen aanwezig:

- peilbuizen voor monitoring van het grondwater;
- beheersdrain;
- pompput voor afvoer van percolaat en water uit de beheersdrain, incl. meetvoorzieningen;
- gasonttrekkingssysteem incl. fakkel, waar op termijn biofilters voor in de plaats komen;
- elektra- en aansturingskasten voor pompen en persleiding;
- hekwerken.

Voor de nazorg zal gebruik gemaakt worden van de reeds aanwezige voorzieningen. Deze moeten periodiek onderhouden en vervangen worden.

5. OVERWEGINGEN

5.1 Algemeen

Provincie Zeeland heeft geen specifiek beleid ten aanzien van nazorg stortplaatsen, maar sluit aan bij de IPO-Checklist nazorg stortplaatsen 2014. Het nazorgplan voldoet aan de IPO-Checklist nazorg stortplaatsen 2014, behoudens de hieronder genoemde onderdelen. Dit wordt in de onderstaande paragrafen toegelicht en onderbouwd.

De uitgangspunten in het nazorgplan welke betrekking hebben op de kosten zijn in deze beschikking buiten beschouwing gelaten. Nadat een besluit is genomen over dit nazorgplan zal de hoogte van het doelvermogen worden vastgesteld door Provinciale Staten en aansluitend de sluitingsprocedure worden opgestart. Wij achten om die reden de start van de nazorg per 1 juli 2017, waar in het nazorgplan vanuit wordt gegaan, niet reëel.

5.2 Drooglegging

In het nazorgplan is in paragraaf 2.1.6 aangegeven dat de stortzool op termijn in contact kan komen met 'kwellend' grondwater.

Op basis van de gegevens uit het nazorgplan en de bevindingen uit de eindinspectie komen wij tot het volgende:

De stortzool (dit is de onderkant van het gestorte materiaal) is in beginsel aangelegd op een hoogte van NAP +0,95 meter in fase 2 tot gemiddeld NAP + 1,1 meter aan de oostzijde. Gelet op een zetting van de ondergrond door het eigen gewicht van het stortlichaam zou de stortzool nu op ca. NAP -0,4 tot NAP +0,3 meter liggen. De grondwaterstand is bepaald op NAP -0,2 tot 0,0 meter aan de oostzijde en ca. NAP +0,4 tot +0,5 meter aan de westzijde.

In de eindinspectie is vastgesteld dat gaten in de folie/onderafdichting aanwezig waren. Daarom achten wij het waarschijnlijk dat nu al contact aanwezig is tussen het grondwater en het stortpakket.

5.3 Referentiepeilbuizen

In § 2.1.7 van het nazorgplan is beschreven dat de peilbuizen B12, B19 en B20 als referentiepeilbuizen zijn gehanteerd. Niet is vermeld waarom deze gedeeltelijk benedenstroomse peilbuizen zijn gekozen als referentie.

Gebruikelijk zijn referentiepeilbuizen bovenstrooms aan de algemene grondwaterstromingsrichting gesitueerd. Bij deze stortplaats is hier om twee redenen van afgeweken. Ten eerste is bovenstrooms een bedrijf gevestigd dat mogelijk grondwaterverontreinigingen kan veroorzaken. Daarnaast is sterk rekening gehouden met de lokale bodemopbouw en dan met name de ligging van de voormalige kreek. Wij zijn van mening dat deze afwijking acceptabel is en dat de genoemde benedenstroomse peilbuizen als correcte referentiepeilbuizen beschouwd kunnen worden.

5.4 Beheersmaatregel grondwater

In het nazorgplan is een beheersdrainage beschreven die tot doel heeft om verspreiding van de historische verontreiniging te voorkomen.

Wij zijn van mening dat een drainagevoorziening aanwezig moet zijn om zowel verspreiding van de historische verontreiniging als verspreiding van verontreinigd grondwater vanuit de stortplaats te voorkomen.

De beheersvoorziening die in het nazorgplan is opgenomen voor de opvang van de historische verontreiniging vervalt na 10 jaar. Door de zetting ligt het stortpakket gedeeltelijk beneden het niveau van het grondwater. Daardoor ontstaat een mogelijkheid tot verspreiding van verontreinigingen uit het stortpakket als de onderafdichting faalt. Wanneer op dat moment verontreiniging uit het stortpakket ter plaatse aanwezig is, zal de bestaande beheersvoorziening in stand gehouden moeten worden. Wanneer deze verspreiding uit de stortplaats later optreedt, zal deze beheersvoorziening opnieuw operationeel gemaakt moeten worden.

Een ambtelijke vertegenwoordiging van de Provincie heeft over bovenstaand uitgangspunt en de kwantificering daarvan in de nazorg overeenstemming bereikt met Indaver.

De beschrijving in het nazorgplan van de grondwaterstroming onder de stortplaats is volgens ons overigens niet correct. De stroomsnelheid, op basis waarvan aangenomen is dat de verontreiniging na 92 jaar de kleiige deklaag passeert, is veel te laag ingeschat en alleen bepaald op basis van algemene bodemgegevens en computermodellen.

Op basis van de meetgegevens van restverontreinigingen in het midden onder de stort blijkt dat deze verontreiniging in een periode van 16 jaar de rand van de stort bereikt heeft. Wij zijn van mening dat deze meetgegevens correct zijn en wij hanteren deze gegevens dan ook om verspreiding van verontreiniging uit de stortplaats te bepalen. Op basis hiervan achten wij het noodzakelijk om eerder dan na 92 jaar een grondwaterbeheersvoorziening in werking te stellen voor de beheersing van het percolaat uit de stortplaats.

5.5 Bovenafdichting

De bovenafdichting van de stortplaats heeft een levensduur van maximaal 75 jaar. Dit is in hoofdstuk 5 van het nazorgplan opgenomen. In paragraaf 2.2.5 van het nazorgplan staat een levensduur van 100 jaar genoemd. Wij gaan ervan uit dat dit 75 jaar moet zijn.

In paragraaf 3.2.6 van het nazorgplan is aangegeven dat materiaalonderzoek niet nodig geacht wordt.

Het uitvoeren van materiaalonderzoek achten wij noodzakelijk om onder meer de resterende levensduur van de folie te bepalen. Er zijn voor zover bekend geen methoden die dit op een andere manier kunnen aantonen. Het materiaalonderzoek op de bovenafdichting heeft zeker bij de Koegorspolder met zijn specifieke omstandigheden een duidelijke functie. Door ons zal de laagste frequentie van materiaalonderzoek van de bovenafdichting conform de systematiek van de IPO-checklist gehanteerd worden.

5.6 Monitoring

In hoofdstuk 3 zijn de monitoring, stortgasanalyse en controle van de compostfilters niet separaat opgenomen.

Wij zijn van mening dat dit wel separaat moet plaatsvinden. Dit is nodig aangezien de frequentie en het soort onderzoek anders is dan bij een fakkelininstallatie. Deze monitoring, analyses en controles zullen door ons conform de IPO-checklist opgenomen worden. De werkzaamheden zullen van 2026 tot 2041 uitgevoerd moeten worden.

5.7 Onderhoud

Voor het onderhoud van de persleiding zijn geen werkzaamheden opgenomen in het nazorgplan.

Wij achten dit niet correct en hanteren hiervoor het volgende uitgangspunt: de persleiding heeft een lengte van 255 meter en zal onderhouden worden conform de werkwijze bij de percolaatleidingen.

5.8 Vervangingen en amoveringen

In het nazorgplan is niet opgenomen dat, indien er geen percolaat meer is, het bovengrondse deel van het percolaatonttrekkingssysteem na 14 jaar weggehaald gaat worden. Voor het beheerssysteem, dat na 10 jaar niet meer nodig zou zijn, is ook geen amovering opgenomen.

Wij vinden dat de amovering van alle nazorgvoorzieningen die hun functie verliezen overeenkomstig de IPO-checklist nazorg opgenomen moeten worden.

5.9 Risicomodel

In de risico-evaluatie en het risicomodel is uitgegaan van een aanwezige beheersdrainage waarmee een grondwaterverontreiniging wordt beheerst. In het nazorgplan wordt er van uitgegaan dat deze beheersdrainage na 10 jaar niet meer aanwezig is, waardoor een onderschatting van de risico's mogelijk is.

Wij zijn van mening dat beheersing zonder meer noodzakelijk is voor zowel de historische verontreiniging als voor verontreinigingen als gevolg van contact tussen grondwater en percolaat uit de stortplaats. Dit houdt in dat een grondwaterbeheerssysteem (beheersdrain) langer dan 10 jaar in stand moet worden gehouden. De risicoberekening dient daarop gebaseerd te worden en niet op de uitgangspunten in het nazorgplan.

Hierdoor zullen de risico's op een grondwaterverontreiniging lager zijn dan zonder aanwezigheid van beheersmaatregelen.

De in het nazorgplan opgenomen risicoberekening is naar ons inzicht alleen correct indien de beheersmaatregel een toegevoegd onderdeel vormt van de reguliere nazorgactiviteiten, zoals afgesproken met de exploitant.

6. BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om

- in te stemmen met het 'Nazorgplan stortplaats Koegorspolder' versie 2017 (datum: 13 maart 2017, kenmerk SWNL0201892, projectnummer 353920) behoudens de navolgende, in paragraaf 5 van deze beschikking beschreven onderdelen, waarvoor wij het volgende in de plaats stellen:

- 1 Inwerking treden:

De gestelde datum van 1 juli 2017 om te starten met nazorg wordt niet overgenomen.

2 Kosten:

De uitgangspunten met betrekking tot de kosten worden niet overgenomen.

3 Beheersmaatregel:

De stortzool ligt na zettingen in het grondwater en de vereiste drooglegging wordt niet gehaald. Er is een beheersmaatregel nodig om verspreiding van de daarbij optredende percolaatverontreiniging tegen te gaan.

4 Bovenafdichting:

Het uitvoeren van materiaalonderzoek op de bovenafdichting dient conform de IPO-checklist één keer per 15 jaar uitgevoerd te worden op één meetpunt.

5 Monitoring:

De monitoring, stortgasanalyse en controle van de compostfilters beschouwen wij in de nazorg als een separate post, conform de systematiek van de IPO-checklist.

6 Onderhoud:

De persleiding heeft een lengte van 255 meter en dient onderhouden te worden conform de werkwijze bij de percolaatleidingen zoals genoemd in het nazorgplan.

7 Vervangingen en amovering:

Amovering van het percolaatonttrekkingssysteem en het beheerssysteem dient plaats te vinden.

8 Risico-evaluatie:

De risico-evaluatie en het risicomodel wordt gebaseerd op de aanwezigheid van een beheersmaatregel voor een langere periode dan 10 jaar. Hierbij wordt er van uitgegaan dat dit in afwijking van het nazorgplan een onderdeel is in de nazorg. De uitvoering van de nazorgactiviteiten is dan in overeenstemming met de risico-evaluatie.

gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

7. Inspraak ontwerpbeschikking

Op grond van artikel 4:7 respectievelijk 4:8 van de Awb worden aanvrager en belanghebbenden, in de gelegenheid gesteld om binnen 14 dagen een zienswijze kenbaar te maken aan:

Gedeputeerde Staten van Zeeland
T.a.v. E.F.E. van der Sijpt
Postbus 6001
4330 LA Middelburg

De zienswijze kan ook gemaild worden naar: efe.vd.sijpt@zeeland.nl

Indien een belanghebbende van de gelegenheid gebruik wil maken om mondeling een zienswijze in te dienen dient deze contact op te nemen met de heer E van der Sijpt, telefoon 0118-631206